

επί ξύλου κρεμάμενος

Τετάρτη, 19 Δεκεμβρίου 2012

4:36 μμ

8

ΣΗΜΑΣΙΑ

Κυριολεκτικά σημαίνει ο εσταυρωμένος.

Μεταφορικώς την σημεριν ημεραν «Ο επί ξύλου κρεμάμενος» είναι αυτός όποιος βρίσκεται σε απελπιστική οικονομική κατάσταση, χωρίς τίποτα.

Τι λένε οι πατέρες

Ο Χρυσόστομος λέει ότι οι εβραίοι επέλεξαν την σταύρωση σαν μέθοδο εκτέλεσης του Ιησού για να τον ονειδίσουν περισσότερο. Οι εβραίοι δεν είχαν επιλογές του τρόπου θανάτωσης. Την εκτέλεση την έκαναν οι Ρωμαίοι και αυτοί επέλεγαν τον τρόπο εκτέλεσης, που ήταν κατά κανόνα η σταύρωση.

ὅτι οὐχ ἅπας θάνατος ὁμοίος. Οὗτος γὰρ πάντων ἐπο-
νειδιστικώτερος εἶναι ἐδόκει, οὗτος δ' αἰσχύνῃς γέμων,
οὗτος δ' ἐπάρματος· Ἐπικατάρατος γὰρ, φησὶ, πᾶς ὁ
κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Διὰ τοῦτο καὶ Ἰουδαῖοι τούτῃ
ἔσπούδασαν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὥστε καὶ ἐπονειδίστον
ἐργάσασθαι, ἵνα εἰ καὶ τῷ ἀναιρεθῆναι μηδεὶς ἀπέχη-
ται αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ οὕτως ἀναιρεθῆναι. Διὰ τοῦτο

Χρυσόστομος

βλ. [ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21.22](#)

μυστήρια, αἱ ἱεροτελεστῖαι, αἱ προφητεῖαι καὶ αὐτὸς ὁ νόμος· « Τέλος
» γὰρ νόμου Χριστὸς » Ῥωμ. ι, 4. Εἰς τὸ νὰ ἀποθάνῃ ὁ σωτὴρ μὲ
σταυρικὸν θάνατον εὕρισκει ὁ ἅγιος Παῦλος ἓνα μέγα μυστήριον· ὁ νόμος
εἶχεν ἐπικατάρατον τὸν κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου (Δευτερονόμ. κβ, 23),
ἡμεθεὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ κατάραν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ
Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι θέλει εὐλογηθῶσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ πι-
στεύοντες, ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴν κατάραν, κρεμασθεὶς
ἐπὶ ξύλου· καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος· « Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς
» καταράς τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρτα· γέγραπται γάρ· ἐπι-
» κατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ
» Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ » Γαλάτ. γ', 15, 14.

Platōnos mētopolitu Moschas Orthodoxos didaskalia ētoi, Synopsis tēs ...

Θεολογικές ερμηνείες

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ: Θεολογικός = ο ανήκων στην θεολογία ,
στα περί θεοῦ. Η λογική δεν έχει καμιά σχέση με το «θεολογικός» !

16. Πάλιν λέγουσιν, εἰ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἀνηρτήθη δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου, ἐπικατάρατος ἄρα καὶ οὗτος ἐστὶ· καὶ πῶς ἀπὸ τοῦ ἐπικαταράτου εὐλογία δεδθήσεται; ἀκούουσι δὲ ἐξ ἡμῶν, ὅτι ὡσπερ ὁ Θεὸς ὢν γέγονε δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος, καὶ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἤρε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε, καὶ θανάτου ἐγεύσατο, ἵν' ἡμᾶς καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κατάρρας ἐλευθερώσῃ· τὸ γὰρ ἦ ὃ ἂν ἡμέρα φάγητε, θανάτῳ ἀποθανείσθε, καὶ τὸ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν ταῖς ἔργοις σου, τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἐπιτίμιον· οὕτω καὶ κατάρρα ἤκουσε, καὶ τῆς ἐκ τοῦ νόμου κατάρρας ἡμᾶς ἐξηγόρασε· καὶ ὡσπερ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀπεθάνομεν, οὕτως ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζήσομεν·

Spicilegium Romanum 495-496 [505-506]

Βεβαία στη διάρκεια της Ρωμαιοκρατίας χιλιάδες Ισραηλίτες επαναστάτες σταυρώθηκαν χωρίς να γίνει τόσος ντόρος.

Ἀνηρτήθη δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου

Ὅχι βέβαια ἀπὸ μόνος του! Κάποιοι τον σταύρωσαν! Οἱ παπάδες φροντίζουν με πάσα ἐπιμέλεια να υποκρύπτουν τους ἀληθινούς σταυρωτῆδες: τους Ρωμαίους.

Οἱ εβραῖοι λιθοβολούσαν δε σταύρωναν.

Ἡ σταύρωση ἦταν ρωμαϊκὴ συνήθεια. Μετὰ τὸ Μ. Κωνσταντῖνο (330 μ.Χ.), τὸν ἰσαποστολο ὁ Χριστιανισμὸς ἐγίνε ἐπίσημη θησκεία τῆς Ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας. Ἦταν πολιτικῶς ἀκομψὸν οἱ προγονοὶ τοῦ ἰσαποστολοῦ να ἔχουν ἐκτελεσεὶ ἀτιμωτικὰ τὸν ἰδρυτὴ τῆς θρησκείας.

Για ὅλα φταίνει οἱ ἀνομοὶ Εβραῖοι!

Ἀναμφίβολα μαλίστα ἐγίναν καὶ νοθευσεὶς τῶν κειμενῶν τῶν εὐαγγελίων γιὰ τὴν μεταθεσὴ τῶν εὐθυνῶν στους εβραίους πχ.

Ἡ παρακάτω φράση ποὺ ἀφορὰ σε υποτιθεμένο διάλογο τοῦ Ἰησοῦ με τὸν Πιλάτο εἶναι ἐμφανῶς μεταγενεστερὴ παρεμβολή:

10 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῶσαί σε; 11 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοὶ ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19:10-11

ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝ ΣΧΟΛΙΟ

Κανεὶς δὲν διερωτήθη πῶς ἀποτυπώθηκαν αὐτοὶ οἱ διάλογοι. Οἱ εὐαγγελιστεὶς εἶχαν πρακτορεὶς διερμηνεὶς μεσὰ στο παιτωριό; Τα ἐγράψε καποὺ ὁ Πιλάτος;

Ἡ ρωμαϊκὴ ἀντιληψὴ γιὰ τὸν κρεμαμένο ἐπὶ ξύλου.

Ὁ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος (διάβαζε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ) ὀφείλε να εἶναι κρεμάμενος ἐπὶ πολὺ καιρό.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἱερεῖς ζήτησαν να τους κατεβάσουν ἐπειδὴ ἔρχονταν τὸ Πάσχα, ἄλλα αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀστήρικτη αἰτιολογία ἀφοῦ μπορούσαν να ἐπικαλεσθῶν τὸ Δευτερονόμιο. [ΙΩΑΝ. 19:31](#)

Ὅμως εἶναι σχεδόν βέβαιο ὅτι ὁ Πιλάτος ἐγράφε τὸ Πάσχα καὶ τὸ Δευτερονόμιο εἰς τὰ πάλαια τοῦ καλίγια. Οἱ σταυρώσεις εἶχαν σα σκοποὺ να τρομοκρατησῶν τους ἐπιζωντεὶς καὶ μιὰ σύντομη

σταυρωση δεν εξυπηρετούσε καθόλου αυτό το σκοπό. ([ΙΩΑΝ. 19:19](#))

Όλες οι πηγές αναφέρουν ότι οι σταυρωμένοι επιζούσαν επί πολλές ώρες ή/και μέρες πάνω στο σταυρό. Επειδή η επικλήση του Δευτερονομίου αφορά κάθε ένα (πας επί ξυλου κρεμαμενος) κρεμαμενον επί ξυλου σημαίνει :

- a. ή ότι οι εβραίοι πεθάναν πιο γρήγορα από κάθε άλλον υπηκόο της αυτοκρατορίας (δηλ. Σε 4-5 ώρες)
- b. ή ότι ζούσαν πάνω στο σταυρό και την νύχτα της σταυρώσεως κατά παράβαση του Δευτερονομίου, γιατί αυτό επεδίωκαν οι Ρωμαίοι, που ήταν υπεύθυνοι και για την αστυνομείωση της σταυρώσεως. Δηλ. αδιαφορούσαν παντελώς για τις δοξασίες των εβραίων.

Επειδή όμως το 1 είναι απίθανο να ισχύει για όλους, προφανώς ισχύει το δεύτερο. Τα ευαγγέλια δεν μας λένε ποιοι αποκαθηλώσαν και τους **ετερούς** δυο ληστες και τι έκαναν τα πτώματα.

Εκκλησιαστική υμνογραφία

Οι Χριστιανοί χρησιμοποιούν τη λέξη "σταυρός" κατά κορον.

Παραβαίνουν μάλιστα το « Όυ ποιήσεις σεαυτῶ εἶδωλον», των 10 Εντολών, λατρεύοντας τον σταυρό. Πβλ:« Τον σταυρον σου Χριστε **προσκυνουμην** και την Αγίαν σου Αναστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν» .

Μια αναδιφήση την παλαιά εκκλησιαστική υμνογραφία μα καταδεικνύει πως η συνωνυμία σταυρός = ξυλο ήταν τότε διαδεδομένη.

- Σήμερον κρεμαται επί **ξύλου**
- Ό εύσχήμων Ίωσήφ, από τοῦ **ξύλου** καθελών τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρά, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.
- Καθελών τοῦ **ξύλου**, ὁ Ἄριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει. (Επιτάφιος Σάση γ)
- Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ **ξύλου** νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ίωσήφ νῦν κατέθετο Ἄλλ' ἀνάστα σῶζων πάντας ὡς Θεός.
- Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν **ξύλῳ** κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.
- Ὑψωθεὶς ἐν **ξύλῳ**, καὶ τοὺς ζώντας βροτούς, συνυψοῖς ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾶς.
- Ἀπλωθεὶς ἐν **ξύλῳ**, συνηγάγω βροτούς: τὴν πλευράν σου δὲ νυγείς τὴν ζωήρῳτον, πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.
- Ό συνέχων τὰ πάντα **ἐπὶ σταυροῦ** ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις: τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ **ξύλου**, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο.
- Γέγραπται γάρ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ **ξύλου**: ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. (Παυλου Α. προς Κορινθίους Ε 6-8)

Τι φορούσε ο επί ξυλου κρεμάμενος

Ο επί ξύλου κρεμάμενος είναι πάμπτωχος και εικονίζεται (βλ. εικ. 2) μόνο με ένα πανί γύρω από τη μέση του. Για αυτό και φράση επί ξυλου κρεμαμενος απεκτησε την σημερινη της σημασια. Το ξεγυμνωμα γινονταν γιατι πριν την σταυρωση προηγειτο το φλαγγέλιον, η μαστιγωση στη γυμνη πλατη του καταδικου. Ετσι γυμνος και φορτωμενος την τραβερσα του σταυρου (patibulum) ο καταδικος οδευε προς το χωρο της σταυρωσης . Κατι τετοιο πρεπει να εγινε και με τον Ιησου.

Ο ΙΗΣΟΥΣ, ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΧΑ, ΜΕ ΤΑ ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΑ ΤΟΥ, ΣΑ ΝΑ ΠΑΕΙ ΒΟΛΤΑ.

Είναι υπερβολή να θεωρήσουμε ότι οι Ρωμαίοι, μετά τον εμπαιγμό με την κόκκινη χλαμύδα, ξανάντυσαν τον Ιησού με τα ιμάτια τα ίδια ^{MATΘ. 27:31}, τον μετέφεραν στον Γολγοθά όπου τον ξαναέδωσαν για να βάλουν στον κλήρο τα ρούχα!

Οι κανόνες των διαπομπεύσεων επιβάλλουν πάντοτε την πλέον αναξιοπρεπή εμφάνιση του διαπομπευόμενου. Οι ευαγγελιστές και οι πλαστογράφοι τους δεν βλέπανε με καλό μάτι την περιαγάγει του Ιησού με τα σώβρακα. Βάλανο λοιπόν τους Ρωμαίους να τον ξαναντύνουν, όπερ άτοπον! Οι στρατιώτες δεν ενδιαφερόντουσαν μήπως κρουολογήσει ο κατάδικος ώστε να τον ξαναντύσουν, ούτε τον ήθελαν με ένδυμα περιπάτου.

Αν και το φλαγγελιον δεν δημιουργουσε πληγες όπως αλλοι τυποι μαστιγιων αλλα μωλωπες, καποιες πληγες που αιμοραγουσαν θα υπηρχαν. Κινδυνος λοιπον μεγας να λερωθουν τα ρουχα που λιγο αργότερα θα επαιρναν ως αμοιβη οι στρατιώτες.

Είναι λογικο και ο Ιησους να ηταν ετσι (ΕΙΚΟΝΑ 2) αφου ειχε προηγουμενως μαστιγωθει.

Ο τιμωρουμενος δια σταυρώσεως (ο επι ξύλου κρεμάμενος) εφερε την σανιδα ΗΣ.167 (πινακίδα) με την "αιτία" (αιτιολογία, το σκεπτικό της καταδίκης) του ευαγγελίου INBI [MATΘ. 27:37](#), [ΙΩΑΝ. 19:19](#)

Που κατέληγε ο νεκρός σταυρωμένος

Στην fossa infamia!

Η fossa infamia ήταν ο εξευτελιστικός λακκος όπου πέταγαν τα πτώματα των σταυρωμένων. Το πτώμα του Ιησού θάφτηκε κοντα στον Γολγοθά, την επίσημη θέση της εκτέλεσής του, σύμφωνα με τα Ευαγγέλια, σε τέτοια περίπτωση πρέπει, στη συνέχεια, να ρίχτηκε στο λάκκο της ατιμωσης (fossa infamia), και τότε δεν υπάρχει έντιμη τάφη, «εν μνηματι καινω» και λαξευμένο στο βράχο επίσης, θα πρέπει να υποθέσουμε ότι σε μια τέτοια περίπτωση σταυρώθηκε ως κοινός εγκληματίας.

Από το El Enigma de Jesús de Nazaret του Pérez Omister

Η στερηση μιας εντιμης ταφης ηταν η χειριστη προσβολη στο νεκρο.

Η εντιμος ταφη του Ιησου κατά τον Ιωάννη

Προκειται για μια προνομιακή και πρανομη μεταχειριση του Ιησου. Οι ατιμουμενοι σταυρωμενοι, δεν ειχαν το δικαιωμα εντιμης ταφης.

41 ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· 42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. ^{ΙΩΑΝΝ. 19:41}

Ο Ιωαννης αναλωνεται σε λεπτομέρειες για τον τοπο και το κενον και καινον του μνηματος, παραλειποντας ουσιώδεις πληροφοριες όπως ποιου ηταν ο ταφος οπου εθηκαν τον Ιησου. Οι αλλοι ευαγγελιστες λενε ότι ηταν ιδιοκτησια του Ιωσηφ του Αριμαθαίου.

Ο συνηθης χωρος ταφης των σταυρωμενων δεν ηταν καινός (καινούριος) αλλά κοινός (ομαδικος) η ο λακκος της ατιμωσης. Ενας τετοιος λακος δεν είναι μνημειον. Τα πτωματα εμεναν εκει μεχρι να σαπισουν και να αποσυντεθουν εντελως. Πρακτικα ο λακκος ουδέποτε ηταν κενός. Η δε ταφη ηταν η απλή ρίψη του πτωματος στο λακο. Σε τιποτε δεν ομοιάζει με ταφη «καθώς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν». ^{ΙΩΑΝ. 19.40}
Η παραποίηση είναι σκοπιμη για να μειωσει τον ευτελισμο.

Επσης μετ επιτασεως εξαιρουν ευαγγελιστες και υμνωδοι την καθαροτητα της σινδόνης και την υπαρξη αρωματων, σαν να εκαναν διαφημιση απορυπαντικου στην τηλεοραση. Η ατιμωτικη ταφη προφανως δεν προεβλεπε σαβανωματα, μυρα και σινδονες.

Ένα μεγάλο ύφασμα σαν κλινοσκέπασμα (σεντόνι) χρησιμοποιούνταν για να μην λερωθούν και μιλούν αυτοί που κατέβάζαν το πτώμα. Δεν ήταν ούτε το σάβανο ούτε το σουδάρια της κανονικής ταφής. Απλούστατα ήταν ένα καταματωμένο πανί με το οποίο τύλιγαν προσωρινά τον αποκαθλωμένο και, κρατώντας τις άκρες του σαν φορείο, το ν κουβαλούσαν μέχρι τη fossa infamia και πάταγων μέσα το πτώμα. Το πανί το χρησιμοποιούσαν για την αποκαθήλωση του επομένου.

Ετσι εξηγεται γιατι οι ευαγγελιστες, θελωντας να εξωραιοσουν την ταφη επιμενουσαν παντοτε να μιλουν για **σινδονη καθαρα**. Γιατι το το μυαλο του καθενος αναγνωστη εκεινης της εποχης πηγαινε στην συνηθη ταφη των καταδικων και το τυλιγμα με το βρωμικο πανι-φορειο.

Οι μεταγενεστεροι υμνωδοι ακολούθησαν την πεπατημένη. Η σινδονη ηταν καθαρά και το μνημα καινον και κενον.

Η σημερινή σημασία της φράσης

Είναι σε άθλια οικονομική κατάσταση.

Δεν έχει φράγκο

Είναι πάμπτωχος

Δεν εχει ουτε ρουχο να φορέσει.

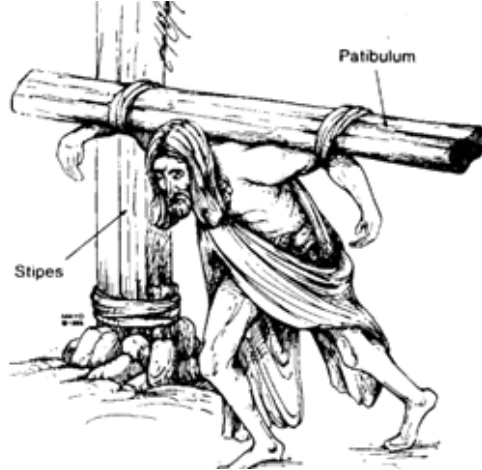
Από την πολύ διαδεδομενη εικονα του Ιησου με ένα μονο σωβρακο επι του ξύλου.

(ΕΙΚΟΝΑ 2).

ΕΙΚΟΝΕΣ

1

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ ΟΔΕΥΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΩΣΗΣ

Οι την οδόν την στενήν
βαδίσαντες, τεθλιμένοι
πάντες οι εν βίω· **οι τον
σταυρόν ως ζυγόν αράμενοι,**
και εμοι ακολουθησαντες εν
πιστει, δεύτε απολάβετε, α
ητοιμασα υμιν βραβεία και
στέφη τα ουράνια.”

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

2

ΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

3

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ

Όμως το κείμενο είναι ανοητο και ακαταλαβιστικο . Διαφωνει με τα ευαγγελια που αναφέρουν ότι η αιτια ηταν γραμμενη σε 3 γλωσσες και με συγκεκριμενο περιεχομενο και ολογράφως

19 ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

ΙΩΑΝ. 19.19-20

Ο Ιωάννης εμφανίζει τον τιτλον ως κατι εξαιρετικο, ειδικα καμωμενο για το Ιησου. Παραλειπει το οριστικο αρθρο **τον τιτλον**. Οι τιτλοι συντάσσονταν για κάθε εκτελεσμενο και αποτελουσαν ουσιαστικο στοιχειο της σταυρωσης.

Οι εικονογραφοι σπανια εμφανιζουν τιτλους και στους αλλους δύο κακουργους.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

1

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ

ἦτοι τον Ο ΟΡΘΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ **ξύλου** καθελὼν τὸ ἄχραντὸν σου Σῶμα, **σινδόνι καθαρᾶ**, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Σινδόνι καθαρᾶ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρια, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, **καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται**, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐν **καινῷ μνημείῳ**, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ **κηδεύει** ὡς νεκρὸν **εὐσχημόνως** σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ **καινῷ** αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτῖνας καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρράγαν ἐν τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ ὁ Ἰωσήφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ **καθικετεύει** λέγων· Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸν ξένον. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδε ξενίζειν τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ξένους. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, **ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ**. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὅς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλίνη. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ μήτηρ ὀρώσα νεκρωθέντα, ἐβόα· Ὡ γιὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ καρδίαν σπαράττομαι νεκρὸν σε καθορώσα, ἀλλὰ τῆ σῆ ἀναστάσει θαρρόῦσα μεγαλύνω. Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλάτον ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα, ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνη κατέθετο ἐν τάφῳ τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου του Ακροπολίτου

2

ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21.22

*22 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, 23 οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι **κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου**· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.*

MATΘ. 27.31

*31 καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν **τὰ ἱμάτια αὐτοῦ**, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.*

MATΘ. 27.37

*καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· **Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων**.*

ΙΩΑΝ. 19:19

*19 ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· **Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων**. 20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.*

ΙΩΑΝ. 19.31

*31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ **τὰ σώματα** ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.*

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΤΕ ὍΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ.

3

ΦΛΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὄρων τεθεωμένον,
κατάστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ,
διαπεφώνηκεν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Το φλαγγελιο μωλωπιζει αλλα δεν τρυπαι το δερμα. Εκονογραφήσεις που εμφανιζουν τον Ιησου αιμοφυρτο μαλλον δεν είναι ακριβεις.

[περισσότερα](#)

4

ΣΑΝΙΣ

Hesychius Lexicogr., <i>Lexicon</i> (Π—Ω). {4085.003} close
(165.) σανίδες· θύραι (2)
(167.) σανίς· θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ (σ)ταυροῦ
(172.) σαννίς· δρυοσάνδραξ. Θούριοι

ΗΣΥΧΙΟΣ 167

5

Ακαθαρσία

Ο ιουδαϊσμός έχει ακριβείς νόμους σχετικά με την ακαθαρσία. Οι Εβραίοι πρέπει ν' αποφεύγουν να έρχονται σ' επαφή με πρόσωπα ή πράγματα που μπορούν να τους μολύνουν. Για παράδειγμα, η λατρεία των ειδώλων, η μούχλα σε σπίτια, κύπελλα και λαγήνια, **το άγγιγμα νεκρών ανθρώπων και ζώων**, καθώς και σεξουαλικές πράξεις ορισμένης μορφής προκαλούν μόλυνση. Μολυσμένη επίσης θεωρείται και η λεχώνια.

Ο Εβραίος που θα μολυνθεί, θεωρείται ακάθαρτος και πρέπει να καθαρι στεί.